

stemmelsen klart bør fremgå, at den indeholder flere muligheder for dispensation, idet adgangen til at meddele dispensation foreslås udvidet. Endvidere er nummerering hensigtsmæssig, idet det foreslås, at kun ansøgning om dispensation efter ændringsforslagets § 20 a, stk. 2, nr. 1 og 2, tillægges opsættende virkning.

Lovforslaget indeholder i den foreslåede § 20 a, stk. 3, en mulighed for amtsrådet til at meddele dispensation fra forbudet, hvor der er indgået kontrakter eller aftaler, der forpligter til at tilføre råstofgraven jord, eller hvis et forbud rent økonomisk rammer den enkelte særlig hårdt. Det er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at den situation, hvor forbudet medfører et væsentligt økonomisk tab for grundejeren eller råstofindvinderen, og hvor denne havde en berettiget forventning om en bestemt udnyttelse af ejendommen, forventes at foreligge i yderst sjældne tilfælde. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Denne mulighed for dispensation fastholdes i ændringen af lovforslaget.

Ændringsforslaget indfører en udvidet adgang til at meddele dispensation, således at amtsrådet også kan meddele dispensation til at modtage jord i de råstofgrave, hvor der ikke er vandindvindingsinteresser, eller andre tilsvarende miljømæssige hensyn ikke taler imod. Det vil som udgangspunkt betyde, at der for eksempel ikke vil kunne meddeles dispensation, hvis jordtilførslen til råstofgraven kan forurene vandindvindingsanlæg, der kan være såvel vandforsyninger som enkeltboringer, eller hvis jordtilførslen vil udgøre en risiko for vandmiljøet for eksempel en nærliggende recipient.

Ved amtsrådets vurdering af, i hvilke tilfælde der kan meddeles dispensation, skal det sikres, at der ikke er risiko for forurening af grundvand, der indvindes til drikkevand, eller som forventes at indgå i den fremtidige drikkevandsforsyning. Til grundvand, som forventes at indgå i den fremtidige drikkevandsforsyning, skal i den forbindelse – ud over grundvandsmagasiner, som det konkret er planlagt at udnytte – regnes alle grundvandsmagasiner, der er egnede til drikkevandsproduktion. Fastlæggelsen af indvindingsoplande for vandværkerne indgår i amtskommunernes overvågning af grundvandet og er allerede foretaget mere eller mindre detaljeret af de fleste amtskom-

muner. Det er imidlertid ikke muligt helt præcist at fastlægge afgrænsningen af indvindingsoplandet til et bestemt vandværks indvindingsboringer, men det vil kunne indgå som grundlag for konkrete vurderinger af grundvandsinteresserne omkring den enkelte råstofgrav.

Ad § 20 a, stk. 3

I lovforslagets § 20 a, stk. 4, der bliver stk. 3, er der mulighed for, at en dispensation kan meddeles på vilkår om for eksempel, at modtageren af jorden for egen regning skal dokumentere, at jorden overholder de fastsatte vilkår i råstoftilladelsen – herunder at jorden er ren, jf. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser. Denne bestemmelse foreslås fastholdt.

Amtsrådets afgørelser om dispensation vil kunne påklages efter miljøbeskyttelseslovens almindelige regler om klageberettigede personer og organisationer, jf. miljøbeskyttelseslovens kapitel 10, som skal ses i sammenhæng med miljøbeskyttelseslovens almindelige regler om underretning om afgørelser, jf. miljøbeskyttelseslovens kapitel 11.

Amtskommunerne foretager en årlig indberetning til Miljøstyrelsen om de meddelte dispensationer, således at styrelsen kan følge udviklingen på området. Formålet med en sådan indberetning er at sikre, at de enkelte amtskommuner meddeler dispensationerne således, at de hensyn, der er angivet i lovforslaget, tilgodeses.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det kun er ca. 1/3 af de ca. i alt 1000 igangværende råstofgrave, der rent faktisk modtager jord. Det skyldes, at Skov- og Naturstyrelsen allerede i 1994 henstillede til amtskommunerne, at der i forbindelse med nye tilladelser efter råstofloven eller ved fornyelser af tilladelser indsattes som fast vilkår, at der ikke måtte modtages jord uden særlig tilladelse.

Konsekvensen af ændringsforslaget vil derfor være, at forbudet i praksis får betydning for disse ca. 300 råstofgrave. Det må forventes, at der i en væsentlig del af disse 300 tilfælde vil blive søgt dispensation. Det er ikke muligt at skønne, i hvilket omfang amtsrådene vil meddele dispensation, idet det beror på helt konkrete vurderinger af bl.a. grundvandsinteresserne omkring den enkelte råstofgrav.

I det omfang, jorden ikke længere kan placeres i råstofgravene, skal der findes egnede al-